

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. гр.Несебър, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В.В.С.

при участието на секретаря А.Д.Г.
като разгледа докладваното от В.В.С. Гражданско дело № 20212150100557
по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД.

Предявен е обратен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

От ищеца „Д.Д.И.О.З.“ ЕАД срещу ответника Агенция „П.и.“ е предявен иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД за присъждане на сумата от 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни вноски, представляваща изплатено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаска“ по щета № *****. Ищецът излага, че между него и „Евролийз Ауто“ ЕАД е действала застрахователна полица № 440119021047786 със срок на действие 21.12.2019г. – 20.12.2020г. по отношение на МПС „Ф.“ с рег. № *****. Сочи, че въз основа на уведомление за щета при ищеца била образувана щета № *****. Навежда, че щетата била образувана във връзка с ПТП, настъпило на 13.05.2020г., около 22:30 часа, на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово. Излага, че водачът на автомобила „Ф.“ – К.Г., управлявайки автомобила по много тесен път, при разминаване с товарен автомобил (микробус), попаднал с двете десни гуми на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на пътното платно за движение, вследствие на което настъпило ПТП. Твърди, че по автомобила настъпили увреждания – на предна дясна лята джантата, задна дясна лята джантата и др. Излага, че произшествието е настъпило в рамките на Републиканската пътна мрежа. Развива съображения в насока за отговорността на Агенция „П.и.“, свързана с изграждането, ремонта и поддържането на пътищата. Сочи, че по щетата на застрахования била заплатена сумата от 2671,22 лв. Твърди, че до ответника била изпратена покана, но сумата не била възстановена. С тези доводи моли предявеният иск да бъде уважен. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника Агенция „П.и.“ е депозиран отговор, с който предявеният иск се оспорва. Излага, че не е възможно да бъде установено точното място на настъпване на застрахователното събитие. Навежда, че не е изяснено в какво се изразява сочената неравност на пътя. Твърди, че в обясненията на водача не се съдържат данни за такова

препятствие. Обръща внимание, че не е ясно какви застрахователни рискове са покрити от ищеца. Развива съображения за липса на доказателства за соченото в исковата молба ПТП. Излага, че не е налице причинно-следствена връзка между реализираното ПТП и състоянието на пътното платно. Навежда, че произшествието се дължи на поведението на водача и нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Акцентираща върху обстоятелството, че е налице навлизане в пътния банкет от автомобила. Излага, че е налице съпричиняване от водача, което следва да бъде взето предвид на основание чл. 52 и чл. 83 от ЗЗД. С тези доводи моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника Агенция „П.и.“ е отправено искане за привличане на трети лица помагачи. В т. III отговора на исковата молба е посочено, че с договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-8/30.03.2020г. поддържането на процесния пътен участък е възложено на Консорциум „Т.Б.***“, ЕИК ****, в който се включват дружествата „П.Б.“, ЕИК **** (към момента „П.В.“ ЕАД), „С.К.“ ЕАД, ЕИК ****, „Б.“ АД, ЕИК ****, „Щ.“ ЕАД, ЕИК **** и „И.Е.“ АД, ЕИК ****. Направено е искане тези лица да бъдат привлечени като трети лица помагачи по делото, обективизирано в изрична молба с правно основание чл. 219 от ГПК и обосновано с чл. 28 от цитирания договор. В отговора на исковата молба фигурира искане от ответника, в случай, че предявеният главен иск бъде уважен, третите лица помагачи да бъдат осъдени солидарно за сумата, за която е уважен същият, както и разноските по делото. Към отговора е приложен и изричен обратен иск, предявен срещу тези лица

В срока по чл. 131 от ГПК от третото лице помагач и ответник по обратния иск - „С.К.“ ЕАД е подаден отговор, с който се оспорват както главният, така и обратният иск. Излага се, че твърденията на „Д.Д.И.О.З.“ ЕАД не се подкрепят от доказателства по делото, като не се съдържат и никакви конкретни данни за твърдяната „дупка“. Развиват се съображения за липсата на официално съставени документи. Излага се, че водачът е нарушил разпоредби от ЗДвП – чл. 44, ал. 1, чл. 45, ал. 1. Обръща се внимание, че е попаднал на „пътния банкет“, който не е част от платното за движение. Твърди се, че причината за ПТП са действията на водача. Отправя се възражение за съпричиняване. По обратния иск се твърди, че не са направени твърдения и не са приложени доказателства за неизпълнение (некачествено изпълнение) по смисъла на чл. 28 от приложения договор. Навежда се, че от АПИ не са представени задания на дружествата по смисъла на чл. 9, ал. 2 и ал. 3 от договора. Сочи се, че след като ПТП не е причинено от действие на изпълнителя по договора, той не носи отговорност. От съда се иска да отхвърли главния иск, а при условията на евентуалност – обратния иск.

В срока по чл. 131 от ГПК от третото лице помагач и ответник по обратния иск - „П.В.“ ЕАД е подаден отговор, с който се оспорват главният и обратният иск. Сочи се, че липсват доказателства за соченото в исковата молба ПТП. Във връзка с обратния иск се сочи, че не е налице неизпълнение на договорното задължение. Сочи се, че конкретни задания за процесния пътен участък са били задавани за месец април 2020г., като се обръща внимание, че съгласно месечен отчет представител на АПИ е приел към 31.04.2020г. без възражения описаните като изпълнени СМР. Твърди се, че липсват доказателства за неизпълнен месечен отчет за април 2020г. Обръща се внимание, че не са налице и доказателства за последващо задание за този участък, което да обхваща дата 13.05.2020г. Излага се, че заданието за април 2020г. било за запълване на отделни дупки, а не цялостна рехабилитация. Акцентираща се върху обстоятелството, че дружеството изпълнител не разполага със свобода на действие и следва да извършва дейности единствено по задание на АПИ. Твърди, че „П.В.“ ЕАД не е поемало задължението да следи за наличието на

внезапно възникнали препятствия по пътя. Сочи, че липсват доказателства за отправени възражения по чл. 264 от ЗЗД. От съда се иска да отхвърли претенциите. Обръща се внимание, че на основание чл. 78, ал. 10 ГПК дружеството не е причинило разноски по главния иск, поради което такива не следва да му се вменяват. В условията на евентуалност се отправя възражение за прекомерност на претенциите за разноски на другите страни. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК от третите лица помагачи – „Б.“ АД, „Щ.“ ЕАД и „И.Е.“ АД, не е подаден отговор на обратния иск.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД:

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже, че е между него и „Евролийз Ауто“ ЕАД е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, е настъпило събитие - ПТП, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

От фактическа страна по делото се установява, че между ищеца и „Евролийз Ауто“ ЕАД, като собственик на товарен автомобил (с общо тегло от 2,92 тона) „Фолсваген“ модел „Amarok“ с рег. № *****, е сключена застраховка „Каско+“, обективизирана в застрахователна полица № 440119021047786 от 11.12.2019г. (на л. 8 – л. 9 от гр.д. № 4740/2021г. по описа на Софийски районен съд). Договорът е сключен по клаузата „Пълно каско“ със срок на застраховката от 21.12.2019г. до 20.12.2020г. Установява се, че и всички вноски по договора са заплатени от „Евролийз Ауто“ ЕАД – сметка № 19121140322098 от 11.12.2019г.

По делото се установява и настъпване на застрахователното събитие в срока на действие на сключения договор за застраховка, за което застрахователят носи риска. Такова събитие е реализирането на ПТП от застрахования автомобил на 13.05.2020г. на „Дюлински проход“, на 3-5 км. преди с. Паницово, в посока към гр. Варна. Този факт се установява както от уведомление за щета (на л. 12 от гр.д. № 4740/2021г. по описа на Софийски районен съд), така и от приложената към уведомлението декларация, написана и подписана лично от св. Г. (на л. 13 от гр.д. № 4740/2021г. по описа на Софийски районен съд). В нея свидетелят посочил, че на 13.05.2020г., около 22:30 часа, на „Дюлински проход“, на 3-5 км. преди селото, при разминаване с бус, десните гуми на управлявания от него автомобил - „Фолсваген“ модел „Amarok“ с рег. № *****, се озовали в пътния банкет, който е доста висок, а пътят бил много тесен и нямало как да се разминат две коли на пътното платно. Този механизъм се потвърждава от показанията на св. Г.. От показанията му се установява, че той не е могъл да избегне слизането от пътя, тъй като същият бил доста тесен, а банкетът бил висок и автомобилът, управляван от него пропаднал, като на другия ден двете гуми били спаднали, а при проверка се установило, че джантите са пукнати. Механизмът на ПТП се потвърждава и от изготвената и приета по делото съдебно-автотехническа експертиза (на л. 113 – л. 122 от делото). От заключението на вещото лице се установява, че подобни повреди – пукнатини по джантите, могат да се получат при удар в неравност на настилката, подобна на описаната. Вещото лице е констатирало, че банкетът е бил пропаднал под нивото на пътната настилка и не е бил обозначен като опасен, като и при ниска скорост могат да се получат констатираните увреждания по джантите. За тези констатации вещото лице се е запознало както със снимки от

процесния участък, така и със самия участък (чрез системата „Гугъл“). От разпита на вещото лице се установява, че става въпрос за изронвания на банкета и пропадането на гумите е от високо. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като същото съответства на показанията на св. Г. относно механизма на произшествието, както и на събрания снимков материал във връзка с това произшествие.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че застрахователното събитие не е доказано по делото, тъй като не е съставен протокол за ПТП. Принципно дори и такъв да беше съставен това не освобождава съда от задължение да изследва механизма на произшествието и с други доказателствени средства. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. В такава насока е и задължителната практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, напр. Решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК . В случая са налице показания на свидетел - очевидец на произшествието, които установяват по категоричен начин механизма на ПТП, който се потвърждава (от техническа страна) от вещото лице по изготвената експертиза . По делото се установи, че причината за инцидента е изронването на пътя около банкета и образуването на неравност в края на пътя, в която гумите на автомобила пропаднали поради тесния път и невъзможността да се размине (без контакт) с насрещно движещо се МПС. Свидетелските показания на свидетеля са, че автомобилът се е движел бавно, т.е. скоростта му е била съобразена с характеристиките на пътя, но въпреки това произшествието е настъпило. Причината за настъпването му е тесният път и най-вече – състоянието на изронване в областта около банкета, което е видимо и от снимковия материал, приложен към експертизата. Ето защо съдът не възприема доводите, че е налице съпричиняване от страна на водача, тъй като на практика се установява, че при липса на предприетата от него маневра е щяло да настъпи ПТП с насрещно движещ се автомобил. Освен това няма данни застрахованият автомобил да се е движел с несъобразена скорост, а същият е под 3,5 тона (видно от застрахователната полица), поради което не се установява нарушение на приложената от ответника Заповед № РД-11-181 от 17.12.2018г. на директора на ОПУ Бургас.

Съдът намира за доказана по делото и причинно следствената връзка между настъпилото ПТП и нанесените щети по управлявания от св. Г. автомобил. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че съдът намира за доказано по делото обстоятелството, че към 13.05.2020г. на процесния участък от пътя е била налична неравност, изразяваща се в изронен край на пътя, което е довело до съществена разлика във височината между самия път и пътния банкет. Този факт се установява от свидетелските показания на разпитания по делото свидетел, като не са налице никакви основания тези показания да не бъдат кредитирани. Освен това както се установява от приетата по делото съдебно автотехническа експертиза от техническа и практическа гледна точка при досега с описаната неравност (и установена от вещото лице по снимков материал) е възможно да се получат обезщетенията от застрахователя увреждания. От вещото лице е направен извод, че и при движение с ниска скорост биха могли да настъпят описаните вреди. Както се установява пътят е бил в лошо състояние и не е позволявал движение с висока скорост, но и при движение с по-ниска скорост не е имало как да се избегне пропадането в неравност от пътното платно. Вярно е, че експертизата по делото е работила със снимков материал, изготвен след инцидента. Съдът обаче намира, че с показанията на св. Г. се установява релевантният за спора факт, че към момента

на настъпване на произшествието състоянието на пътя е било такова, че пропадането в пътния банкет е било равностойно на преминаване на гумите през неравност на пътя. Тук е моментът да се посочи, че не се споделят доводите на третото лице помагач „С.К.“ ЕАД, че след като пътният банкет не е част от пътното платно, то причина за произшествието не може да бъде състоянието на пътя. В случая самото пътнo платно е било изронено, което е довело до съществена разлика между нивото на пътя и пътния банкет. Последното, в комбинация с тесния път и невъзможността за разминаване между автомобилите, без навлизане в пътния банкет, е довело до пропадане на десните гуми на процесния автомобил в неравност на пътя и получаване на установените впоследствие увреждания по джантите на автомобила.

Същевременно съдът намира, че ответникът отговаря за поддържането на пътното платно в изправно състояние. Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗП Агенция П.и. осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Самият път е част от републиканската пътна мрежа видно от Решение № 945 на МС от 1.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища - IV. Пътища трети клас. Видно е, че пътят 906 - (Старо Оряхово - Обзор) - Дюлино - Оризаре - Каблешково - (о.п. Слънчев бряг - Бургас) е част от републиканската пътна мрежа. Отделно от това нормата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП задължава собствениците или администрацията, управляваща пътя, освен да го поддържат в изправно състояние и да сигнализират незабавно препятствията по него, респ. да ги отстраняват във възможно най – кратък срок. В конкретния случай наличието на неравности на пътното платно, изразяващи се в изронване на асфалта и образуване на дупки между края на платното и банкета, представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, което е създавало опасност за движението (особено при събраните данни за изключително тесен път), с оглед липсата на съответната сигнализация. Налице е неизпълнение на задълженията на служителите на АПИ за своевременно отстраняване на препятствието чрез провеждане на нужния ремонт, за сигнализирането му до тогава и за организиране на движението по начин, осигуряващ безопасността му. Задължението на агенцията относно поддържането на републиканските пътища се изразява в привеждането им в такова състояние, че да са годни за осъществяване на функциите им по придвижване на МПС. Фактът, че е допуснато на пътното платно да се образуват неравности е в разрез именно с това задължение на АПИ.

За да се установи причинната връзка между бездействието на служители на ответника и вредоносния резултат, съдът е длъжен да установи задължението за действие, което не е изпълнено и дали вредите са последица на това неизпълнение или се дължат на друга причина. В случая с оглед на гореизложеното се установява, че служителите на АПИ не са изпълнили задълженията си по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 167 ЗДвП за отстраняването на препятствието и сигнализирането му с предвидените за това означения. По делото не се спори, че собственик на процесния път (на основание чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗДС вр. чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България) е Държавата, като съгласно чл. 14, ал. 1 ЗДС вр. чл. 30, ал. 1 ЗП същият е следвало да се управлява от Агенция П.и. с грижата на добрия стопанин. С оглед на това, че наличието на неравност на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които АПИ е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това отговаря и за управлението на пътя, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ,

АПИ отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Относно размера на застрахователното обезщетение е налице задължителна практика на ВКС постановена по реда на чл. 290 ГПК (решение № 52 от 08.07.2010г. по гр.д. № 652/2009г., решение № 79/02.07.2009г. по т. д. № 156/2009г. и решение № 6/02.02.2011г. по т. д. № 293/2010г., всичките на I т. о. на ВКС), съгласно която размерът на застрахователното обезщетение се определя по действителната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на застрахователното събитие, без да се прилага коефициент за овехтяване. Съдът намира за доказано по делото, че вследствие на настъпилото ПТП по автомобила са възникнали щети, изразяващи се в повреда на предна и задна дясна лята джанта. За отстраняването на тези повреди е извършен ремонт в автосервиз, стопанисван от „В. - М” ООД срещу сумата от 2671,22 лв. (фактура на л. 21 от първоначално образуваното гр.д. № 4740/2021г. по описа на Софийски районен съд). Съгласно заключението на САТЕ имуществените вреди, нанесени на процесния автомобил отговарят на цената, образувана и приложена в калкулацията на сервиза, като вещото лице уточнява, че с оглед факта, че автомобилът е бил сравнително нов, ремонтът му към онзи момент би могъл да се осъществи само в специализирани сервизи. Според вещото лице увредените детайли не подлежат на ремонт, тъй като касаят съществена част, свързана с безопасността на автомобила, поради което е била необходима подмяната им. Налага се извод, че претенцията е доказана и по своя размер (с оглед заключението на вещото лице и представените доказателства за действителна стойност на сменените части и ремонта от 2671,22 лв.). От момента на извършеното плащане (видно от ликвидационен акт, опис, уведомление и платежно нареждане на л. 22 – л. 26 от първоначално образуваното гр.д. № 4740/2021г. по описа на Софийски районен съд – 26.05.2020г.) е възникнало регресното право на застрахователя по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, поради което се налага извод, че е настъпила и изискуемостта на вземането. С оглед разпоредбата на чл. 410, ал. 1 КЗ застрахователят има право и на обичайните разноски за определяне на обезщетението, поради което и претенцията за сумата от 15 лв. – ликвидационни разноски е основателна.

От изложеното може да се направи краен извод, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен в пълния предявен размер.

По предявения обратен иск по 79, ал. 1 от ЗЗД:

С оглед уважената на главния иск се е събднало условието и за разглеждане на обратния иск, предявен при условията на евентуалност от ответника срещу третите лица помагачи (съгласно практиката на ВКС по чл.290 ГПК - Решение по т.д.№ 877/2010 г. на II т.о. решение по т.д.№ 814/2009 г. на I т.о и Решение № 53 от 24.07.2020г. по т.д. № 881/2019г. по описа на II т.о. на ВКС, по своята правна характеристика предявяването на обратен иск по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК съставлява последващо обективно съединяване на искове при условията на положителна евентуалност). Обратният иск е за заплащане на обезщетение за неизпълнение на договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-8/30.03.2020г.

В доказателствена тежест на Агенция „П.и.“ е да докаже, че е възникнало соченото облигационно отношение с третите лица помагачи – ответници по обратния иск, че е причинено ПТП, което е резултат от неизпълнение или некачествено изпълнение на предмета на договора, респ. на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват по изпълнението на договора.

Съгласно чл. 79, ал. 1 ЗЗД при неточно изпълнение на договор кредиторът има право да изиска изпълнение (заедно с обезщетение за забава) или директно да иска обезщетение за

неизпълнен договор (чл. 79, ал. 1, предл. последно вр. чл. 82 ЗЗД). Обезщетението за неизпълнен договор (чл. 82 ЗЗД) обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението.

По делото не се оспорва, че между Агенция „П.и.“ и консорциум „ТРИП Бургас 2019“, включващ дружествата „П.Б. (към момента „П.В.“ ЕАД), „С.К.“ ЕАД, „Б.“ АД, „Щ.“ ЕАД и „И.Е.“ АД, е сключен Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. (на л. 10 – л. 19 от делото) с предмет „Определяне на изпълнител за извършване на поддържане (превантивно, зимно и ремотно-възстановителни работи при аварийни ситуации) на републиканските пътища по обособени позиции на територията на Югоизточен район, стопанисвани от АПИ, съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗП за обособена позиция: „ОПУ Бургас“. В чл. 28 от договора е предвидено, че при ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнението на договора, изпълнителят (дружествата от консорциума) носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

От своя страна дейностите по поддържане на републиканските пътища се възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни, допълнителни и извънредни задания – чл. 5 от договора. Ответниците по обратния иск не оспорват, че за месец април 2020г. от възложителя им е възложено месечно задание (на л. 26 от делото), включващо „Попълване на банкети – машинно, с материал на възложителя, вкл. транспорт на материала, разстилане, уплътняване и всички свързано с това разходи“. С оглед самото естество на посоченото задание, става въпрос за „строителни работи“ по смисъла на договора, изразяващи се в попълване по надлежен начин на банкетите, касаещи път III-906 (между 20 и 34 км.). Не се оспорва от ответниците по обратния иск, а и от „П.В.“ ЕАД се потвърждава, че с. Паницово се намира в рамките на този пътен участък (на км. 20.000 + 500). Този факт се потвърждава и от публично достъпната информация за километричните местонахождения по път III-906 (<https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B5%D0%BF%D1%83%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%906>). Видно е, че километража нараства от община Бяла, област Варна в посока към гр. Бургас, поради което участъкът от 3 до 5 км. преди село Паницово в посока гр. Варна със сигурност попада между 20 и 34 км. от пътя. От ответника „П.В.“ ЕАД са представени доказателства (месечен отчет на л. 55 от делото) за извършени към 31.04.2020г. работи по заданието, вкл. цитираното попълване на банкети. Не се споделят обаче доводите на този ответник по обратния иск и на ответника по обратния иск – „С.К.“ ЕАД, че след като работите са приети от АПИ, то към 31.04.2020г. пътят е бил в изрядно състояние и за установени неизправности към 13.05.2020г. е следвало да бъде отправено ново задание. По терминологията на договора (I.12) „недостатък“ означава всяко неправилно изпълнение на работи, изразяващо се в изпълнение с качество по-ниско от определеното с Договора, включително като резултат от влагане на строителни материали с по-ниско качество, изпълнение в нарушение на правилата, установени в Договора, за извършване на видове работи и/или неизвършени или незавършени видове работи. По арг. от чл. 265, ал. 3 вр. ал. 1 от ЗЗД при договор за изработка ако изпълнената работа има недостатъци възложителят може да възрази при строителни работи в срок от 5 години. В случая такива възражения са изложени от АПИ в предвидения срок, а именно с писмен отговор от 10.06.2021г. (на л. 6 – л. 9 от делото) и с обратен иск (на л. 22 – л. 24 от делото). Ето защо възраженията са направени в рамките на предвидения в чл. 265, ал. 3 от ЗЗД срок.

Наличието на недостатъци представлява некачествено изпълнение на договора по смисъла на чл. 28 от него вр. цитирания текст на I.12 от раздела „Дефиниции“. В случая на ответниците по обратния иск изрично е възложено по реда на чл. 5 от договора месечно задание, включващо запълване на пътния банкет в процесния участък през месец април 2020г. Ответниците са отчели изпълнението на тази работа, но към 13.05.2020г. (съобразно приетото по главния иск) пътният банкет не е бил изцяло запълнен, като между асфалта и банкета са се образували неравности с голяма амплитуда, вследствие на което е настъпило и цитираното ПТП с материални щети. Както се посочи АПИ се е възползвало от правомощията си да възрази срещу посочените работи в предвидения в чл. 265, ал. 3 ЗЗД срок, като при установеното състояние на пътя към 13.05.2020г. (вкл. и от изготвената по делото експертиза) е видно, че възложената задача по запълване на банкета не е извършена качествено (само 13 дни след датата, на която работата е посочена като извършена в банкета са били налични съществени неравности, които са причинили въпросното ПТП). Налага се извод, че всички елементи от фактическия състав на чл. 28 от Договора във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 82 от ЗЗД са налице. Неизпълнението на договора е довело до възникване на отговорността за АПИ да заплати стойността на претърпените имуществени вреди, като на основание цитираните разпоредби от договора и ЗЗД АПИ има правото да търси възстановяване на тези суми от юридическите лица, които са страни по договора за обществена поръчка. Нещо повече – отговорността по обратния иск се извежда и от разпоредбите на чл. 12, ал. 4 и ал. 6 от договора, според които текстовете изпълнителят е длъжен да предприеме всички необходими действия за опазване на пътищата и пътните принадлежности към тях, с цел осигуряване на безопасни условия на движение, като своевременно да започва работа след появяването на необходимост за това. В подобен смисъл е и практиката на въззивната инстанция по сходен казус – Решение № II-4 от 11.06.2021г. по в.гр.д. № 2617/2020г. по описа на Окръжен съд Бургас.

С оглед изложеното предявеният обратен иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен. Съгласно чл. 276 от ТЗ за консорциума се прилагат съответно правилата за гражданското дружество или за дружеството, във формата на което е организиран консорциумът. В случая видно от публична справка в регистър БУЛСТАТ консорциумът е организиран като гражданско дружество, като съгласно чл. 361, ал. 1 ЗЗД печалбите и загубите между съдружниците се разпределят между тях съразмерно с техния дял. В случая видно от справка в регистър БУЛСТАТ дяловете на съдружниците са следните: 25 % за „П.В.“ ЕАД, 13 % за „С.К.“ ЕАД, 20 % за „Б.“ АД, 25 % за „Щ.“ ЕАД и 17 % за „И.Е.“ АД. Както е прието в съдебната практика (Решение № 1315/27.04.60 г., по гр. д. № 2848/60 г., на I г.о.) диспозитивът по обратния иск е условен, като третото лице се осъжда да плати при условие, че ищецът по обратния иск заплати сумата, която е осъден да плати като ответник по първоначалния иск. Ето защо следва да се постанови такъв условен диспозитив в полза на ответника по главния иск – АПИ, срещу всеки един от ответниците по обратния иск, съразмерно на дела им от сумата от 2671,22 лв., както следва: 667,81 лв. за „П.В.“ ЕАД, 347,26 лв. за „С.К.“ ЕАД, 534,24 лв. за „Б.“ АД, 667,81 лв. за „Щ.“ ЕАД и 454,10 лв. за „И.Е.“ АД. В тази връзка искането на АПИ за солидарно заплащане на посочените ответници е неоснователно и сумите следва да бъдат присъдени, но при условията на сочената разделност.

При този изход на спора ответникът по главния иск – Агенция П.и., следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 775,49 лв., от които 107,45 лв. – за платена държавна такса, 250 лв. – депозит за изготвяне на експертиза и 418,04 лв. – платено адвокатско възнаграждение. Сумата от 20 лв. – депозит за призован свидетел, не следва да бъде

присъждана, тъй като депозитът не е усвоен от свидетеля, като няма пречка сумата да бъде върната на ищеца при поискване.

При този изход на спора ответниците по обратния иск следва да заплатят на ищеца по обратния иск направените по делото разноски, съразмерно с дяловете им в дружеството. От АПИ са направени по делото следните разноски – 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице. Наред с това, съдът намира, че при определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразена нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от цитираната Наредба за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед наличието на известна фактическа и правна сложност по настоящото производство и като се вземе предвид размерът на претендираната сума, съдът достига до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство следва да се определи възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 200 лв. Т.е. разноските за Агенция П.и. са в общ размер от 557,45 лв., като ответниците по обратния иск следва да ги заплатят както следва: 139,36 лв. за „П.В.“ ЕАД, 72,47 лв. за „С.К.“ ЕАД, 111,49 лв. за „Б.“ АД, 139,36 лв. за „Щ.“ ЕАД и 94,77 лв. за „И.Е.“ АД

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, да заплати на „Д.О.З.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. "Витоша" № 89Б, **на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, сумата от сумата от 2686,22 лв.**, от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. – регресно вземане за платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета № *****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на иска – 27.01.2021г., до окончателното изплащане на вземането, **а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 775,49 лв.**, представляваща направени по делото разноски, от които 107,45 лв. – за платена държавна такса, 250 лв. – депозит за изготвяне на експертиза и 418,04 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „П.В.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. Цар Освободител № 6, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 667,81 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. за платено от „Д.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета №

*****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** Агенция „П.и.“ ЗАПЛАТИ на „Д.О.З.“ ЕАД посочената сума.

ОСЪЖДА „П.В.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. Цар Освободител № 6, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 139,36 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума от 557,45 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „С.К.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. Бесарабия № 114, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 347,26 лв.**, съразмерно на дела от 13 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. за платено от „Д.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета № *****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** Агенция „П.и.“ ЗАПЛАТИ на „Д.О.З.“ ЕАД посочената сума.

ОСЪЖДА „С.К.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. Бесарабия № 114, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 72,47 лв.**, съразмерно на дела от 13 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума от 557,45 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. Бургас, ул. Цариградска № *0, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 534,24 лв.**, съразмерно на дела от 20 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. за платено от „Д.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета № *****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** Агенция „П.и.“ ЗАПЛАТИ на „Д.О.З.“ ЕАД посочената сума.

ОСЪЖДА „Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. Бургас, ул. Цариградска № *0, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 111,49 лв.**, съразмерно на дела от 20 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума от 557,45 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Щ.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. КУКУШ № 1, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С.,

район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 667,81 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ ****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. за платено от „Д.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета № *****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** Агенция „П.и.“ ЗАПЛАТИ на „Д.О.З.“ ЕАД посочената сума.

ОСЪЖДА „Щ.“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. КУКУШ № 1, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 139,36 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ ****, от цялата дължима сума от 557,45 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „И.Е.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. Велико Търново № 27, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 454,10 лв.**, съразмерно на дела от 17 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ ****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 2686,22 лв., от които 15 лв. – ликвидационни разноски и 2671,22 лв. за платено от „Д.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Автокаско“ по щета № *****, за ПТП, настъпило на 13.05.2020г. по пътя с. на „Дюлински проход“ на 3-5 км. преди село Паницово, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** Агенция „П.и.“ ЗАПЛАТИ на „Д.О.З.“ ЕАД посочената сума.

ОСЪЖДА „П.В.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. Цар Освободител № 6, да заплати на Агенция „П.и.“, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район К.с. бул. М. № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 94,77 лв.**, съразмерно на дела от 17 % в консорциум „Т.Б.***“, БУЛСТАТ ****, от цялата дължима сума от 557,45 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 107,45 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____